

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

8. Etsi charissimus &c. Pacta inter Regem Angliæ, & Barones ejusdem
Regni damnantur: anno 1215.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1215.

& quicquid juris nobis hæctenus vendicaverimus, n electionibus quorumcumque Prælatorum, nos ad ipsorum petitionem pro salute animæ nostræ, & prædecessorum, ac successorum nostrorum Regum Angliæ, liberaliter mera & spontanea voluntate, de communi assensu Baronum nostrorum concessimus & constituimus. & hac præsentis charta nostra confirmavimus ut de cætero, universis & singulis Ecclesiis Monasteriis, Cathedralibus, & Conventualibus, totius Regni nostri Angliæ, liberè sint in perpetuum electiones quorumcumque Prælatorum majorum & minorum; salva nobis & hæredibus nostris custodia Ecclesiarum & Monasteriorum vacantium quæ ad nos pertinent.

Promittimus etiam quod nec impedimus, nec impediri permittemus per nostros, nec procurabimus quin, in singulis & universis Ecclesiis & Monasteriis memoratis, postquam vacaverint Prælaturæ, quemcumque voluerint liberè sibi præficiant electores Pastorem; petita tamen priùs à nobis & hæredibus nostris licentia eligendi, quam non denegabimus nec differemus.

Et, si fortè, quod absit, denegaremus vel differemus, nichilominus procedent electores ad electionem Canonicam faciendam, & similiter post celebratam electionem noster requiratur assensus, quem non denegabimus nisi aliquid rationabile proposuerimus, & legitimè probaverimus propter quod non debeamus consentire.

Quare volumus & firmiter jubemus nequis, vacantibus Ecclesiis vel Monasteriis contra hanc nostram concessionem & constitutionem in aliquo veniat, vel venire præsumat: siquis verò contra hoc aliquo unquam tempore venerit maledictionem omnipotentis Dei, & nostram incurrat.

Testibus.

P. Wintoniensi Episcopo,
W. Comite Warenæ,
R. Comite Cæstræ,
S. Comite Wintoniæ,
G. de Mandevilla Comite Gloucestræ & Essexie,
W. Comite de Ferrariis.
W. Briwer.
W. Filio Geroldi,
W. de Cantilupo,
H. de Neivillis,
Roberto de Vere,
W. de Hunteingefeld.

Datum per manus magistri Ricardi de Mariscis Cancellarii nostri, decimo quinto die Januarii, apud novum Templum London, anno Regni nostri decimo sexto.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostram confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attemptare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Lateran. tertio Kalendas Aprilis, Pontificatus nostri, anno decimo octavo.

ANNO
1215.

VIII.
Archiv.
Anglic. T. I.
pag 203.

Pacta inter Regem Angliæ, & Barones ejusdem Regni damnantur: anno 1215.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, universis Christianis fidelibus hanc paginam inspecturis, salutem & Apostolicam benedictionem.

ET si charissimus in Christo filius noster Joannes Rex Anglorum illustris, Deum & Ecclesiam vehementer offenderit; unde nos eum vinculo excommunicationis innodavimus, & Regnum ejus Ecclesiastico subjecimus interdicto; ipse tamen (illo misericorditer inspirante qui non vult mortem peccatoris, sed ut convertatur & vivat) tandem conversus ad cor, Deo & Ecclesiæ humiliter satisfecit; in tantum quod non solum recompensationem pro damnis, & restitutionem exhibuit pro ablatis, verum etiam plenariam libertatem contulit Ecclesiæ Anglicanæ.

Quinimò utraque sententia relaxata, Regnum suum tam Angliæ quam Hiberniæ, Beato Petro & Ecclesiæ Romanæ concessit.

Recipiens illud à nobis in feudum sub annuo censu mille Marcharum, fidelitatis nobis inde præstito juramento; sicut per privilegium ejus apparet aurea Bulla munitum.

Adhuc etiam omnipotenti Deo amplius placere desiderans, signum vivificæ Crucis reverenter accepit, profecturus in subsidium Terræ Sanctæ; ad quod se magnificè præparabat: sed humani generis inimicus, qui semper confuerit bonis actibus invidere, suis callidis artibus adversus eum Barones Angliæ concitavit; ita ut ordine perverso in illum insurgerent, postquam conversus Ecclesiæ satisfecit, qui assistebant eidem quando Ecclesiam offendebar.

Orta siquidem inter eos dissensionis materia, cum plures dies statuti fuissent ad tractandum de pace; utrumque interim solennes nuncios ad nostram fuerunt præsentiam destinati.

Cum quibus habito diligenti tractatu, post plenam deliberationem scripsimus per eosdem Stephano Cantuariensi Archiepiscopo & Episcopis Anglicanis; præcipiendo mandantes, ut ad reformandam inter utrosque veram & plenam concordiam diligens impenderent studium & operam efficacem, omnes conjurationes & conspirationes, si quæ fuerant fortè præsumptæ à tempore subortæ discordiæ inter Regnum & Sacerdotium, Apostolica denunciante auctoritate cassatas, & per excommunicationis sententiam inhibentes, ne talia de cætero præsumerentur à quoquam. Magnates & nobiles Angliæ monendo prudenter, & efficaciter injungendo, ut per manifesta devotionis & humilitatis indicia, ipsum Regem sibi placare studerent: Ac deinde si quid ab eo ducerent postulandum, non insolenter sed humiliter implorarent; regalem conservantes ei honorem & exhibentes servitia consueta, quæ ipsi & prædecessores eorum sibi & prædecessoribus suis impenderunt, cum ab eis, ipse Rex non debet absque iudicio spoliari, ut sic quod intenderent possent facilius obtinere.

Nos enim eundem Regem, per litteras nostras rogavimus & monuimus, & per præfatos Archiepiscopum, & Episcopos nihilominus rogari & moneri mandavimus, in remissionem sibi peccaminum injungentes; quatenus prædictos magnates & nobiles benignè tractaret, & justas eorum petitiones clementer admitteret, ut & ipsi congaudendo cognoscerent, eum in me-

liorem statum divina gratia esse mutatum, ac per hoc ipsi & hæredes eorum sibi & hæredibus suis deberent promptius & devotius famulari: plena eis in veniendo, morando & recedendo securitate concessa; ita quod si forte nequiret inter eos concordia provenire, in curia sua per pares eorum, secundum leges & consuetudines Regni suborta dissensio sopiretur.

Verum antequam nuncii cum hoc provido & justo mandato redissent, illi juramento fidelitatis omnino contempto, (cum etsi Rex eos injustè gravasset, ipsi tamen non debuissent sic agere contra eum: ut in causa sua iidem iudices & executores existerent) vassalli contra dominum, & milites contra Regem publicè conjurantes, non solum cum aliis, sed cum ejus manifestissimis inimicis præsumpserunt contra eum arma movere; occupantes & devastantes terras illius, ita quoque quod civitatem Londinensem, quæ sedes est Regni, proditione sibi traditam invaserunt.

Interim autem præfatis nunciis revertentibus, Rex obrulit eis secundum formam mandati nostri justitiæ plenitudinem exhibere; quam ipsi omnino spernentes, cæperunt manus extendere ad pejora. Undè Rex ipse ad audientiam nostram appellans eis exhibere justitiæ coram nobis, ad quem hujus causæ iudicium ratione Domini pertinebat, quod ipsi sunt penitus aspernati.

Deinde obtulit illis ut tam ab ipso, quam ab illis quatuor viri eligerentur prudentes, qui una nobiscum subortam inter eos discordiam terminarent; promittens quod ante omnia revocaret universos abusus, quicumque fuissent in Anglia suo tempore introducti: sed nec hoc illi dignati sunt acceptare.

Tandem illis Rex proposuit, quod cum Regni Dominium ad Romanam Ecclesiam pertinere, ipse non poterat, nec debebat, absque nostro speciali mandato, quicumque de illo in nostrum præjudicium immutare: Unde rursus ad nostram audientiam appellavit; seipsum ac Regnum cum omni honore ac jure suo Apostolicæ protectioni supponens.

Sed, cum nullo modo proficeret, postulavit ab Archiepiscopo & Episcopis ut nostrum exequenter mandatum: Jus Ecclesiæ Romanæ defenderent actuerent eundem secundum formam privilegii Cruce signatis indulti.

Potè cum ipsi nihil horum facere voluissent; videns se omni auxilio & consilio destitutum; quicquid illi ausi sunt petere, non est ausus ipse negare. Unde compulsus est per vim & metum, qui cadere poterat in virum etiam constantissimum compositionem inire cum ipsis, non solum vilem & turpem; verum etiam illicitam & iniquam, in nimiam derogationem ac diminutionem sui juris pariter & honoris.

Quia vero nobis à Domino dictum est in Propheta, constitui te super gentes & Regna ut evellas & destrues, ædifices & plantes: Itemque per alium Prophetam, dissolve colligationes impietatis, solve fasciculos deprimentes: Nos, tantæ malignitatis audaciam dissimulare nolentes, in Apostolicæ sedis contemptum; Regalis juris dispendium, Anglicanæ gentis opprobrium & grave periculum totius negotii crucifixi (quod utique immineret, nisi per auctoritatem nostram revocarentur omnia quæ à tanto principe Cruce signato taliter sunt extorta, & ipso volente ea servare) ex parte Dei omnipotentis Patris, & Filii & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Apostolorum ejus Petri & Pauli, ac nostra, de communi fratrum nostrorum consilio, compositionem hujusmodi repro-

bamus penitus & damnamus; sub interminatione Anathematis prohibentes, ne dictus Rex eam observare præsumat, aut Barones cum complicibus suis ipsam exigant observari: tam chartam, quam obligationes, seu cautiones, quæcumque pro ipsa, vel de ipsa, sunt factæ irritantes penitus & cassantes; ut nullo unquam tempore aliquam habeant firmitatem.

Datum Anagninæ, nono Kalendas Septembris, Pontificatus nostri, decimo octavo.

Excommunicatio Generalis Baronum Angliæ.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, Vintoniensi Episcopo, Abbati de Redinge, & Pandulpho Ecclesiæ Romanæ Subdiacono, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

MIRAMUR plurimum & movemur quod cum charissimus in Christo filius noster, Joannes illustris Rex Angliæ, supra spem Domino & Ecclesiæ satisfecerit, & præsertim fratri nostro Stephano Cantuariensi Archiepiscopo, & Episcopis ejus quidam eorum, minus quam oportuerit & decuerit, ad sanctæ Crucis negotium, Apostolicæ sedis mandatum & fidelitatis præstitæ juramentum debitum imò nullum habentes respectum; ei contra perturbatores Regni, quod ad Romanam Ecclesiam ratione domini pertinet dinoscitur, auxilium non præstiterint vel favorem, quasi conscii, ne dicamus socii conjunctionis iniquæ: quia non caret scrupulo societatis iniquæ, qui manifesto facinori definit obviare.

Ecce qualiter patrimonium Romanæ Ecclesiæ Pontifices præfati defendunt? Qualiter cruce signatos tuentur? Imò qualiter se opponunt his, qui destruere molliuntur negotium crucifixi? Pejores proculdubio Saracenis existentes; cum illum conantur à Regno depellere, de quo potius sperebatur quod deberet succurrere Terræ Sanctæ.

Unde ne talium insolentia, non solum in periculum Regni Angliæ, verum etiam in perniciem aliorum Regnorum, & maxime in subversionem totius negotii crucifixi valeat prævalere; nos ex parte Dei omnipotentis Patris, & Filii & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Apostolorum ejus Petri & Pauli, ac nostra, omnes hujusmodi perturbatores Regis ac Regni Angliæ, cum complicibus & fautoribus suis excommunicationis vinculo innodamus, & terras eorum Ecclesiastico subjicimus interdicto.

Præfato Archiepiscopo, & Coepiscopis suis in virtute obedientiæ strictissimæ injungentes, quatenus nostram sententiam singulis diebus dominicis & festivis, pulsatis campanis & candellis accensis, solenniter per totam Angliam publicare procurent; donec satisfecerint Domino Regi de damnis & injuriis irrogatis, & ad ejus obsequium fideliter revertantur.

Univeris insuper ejusdem Regis Vassallis in remissionem peccatorum ex parte nostra injungentes, ut contra perverfos hujusmodi præfato Regi tribuant consilium & juvamen.

Siquis autem Episcoporum hoc nostrum præceptum neglexerit adimplere, sciat se ab Episcopali officio suspensum & subditorum obedientiam esse subtractam, quia justum est ut eis inferiores non obediant, qui suo superiori obedire contemnunt.

Ne igitur mandatum alicujus tergiversatione valeat impediri, excommunicationis causam prædictorum, cum cæteris quæ ad hoc negotium

I X.
Rymer.
Archiv.
Angl. Tom.
I. pag 208.